

MBD. th. 23. Suçr. 1, 21, 16. 153, 14. 245, 15. 2, 470, 17. — 2) das vom Elefanten aus dem Rüssel gespritzte Wasser AK. 2, 8, 2, 5. H. 1223. H. an. MED. HALĀJ. 2, 61. — 3) = काश (कास Husten?) H. an.

वमन (wie eben) 1) n. a) Erbrechen H. 469. an. 3, 410. MED. n. 121. Suçr. 1, 38, 20. 75, 20. 99, 17. °द्रव्य Brechmittel 133, 19. 152, 5. 158, 7. 160, 9. — LA. (III) 13, 19. Verz. d. Oxf. H. 307, a, 27. das Vonsichgeben, Ausstoßen, Entlassen: स्वर्गभिष्टन्दवमनं कृतेव RAGH. 13, 29 = KUMĀRAS. 6, 37. — b) Vomitus Suçr. 1, 128, 17. 160, 12. ÇĀRÑG. SAMH. 1, 4, 7. KATHĀS. 64, 17. 108, 79. — c) = मर्दन H. an. MED. — d) = शाङ्कुति VIÇĀ im ÇKD. — 2) m. a) Hanf RĀGAN. im ÇKD. — b) pl. N. pr. eines Volkes MÄRK. P. 38, 35. — 3) f. ३ Blutegel RĀGAN. im ÇKD.

वमनीय (wie eben) 1) adj. auszubrechen, auszuspeien. — 2) f. शा Fliege RĀGAN. im ÇKD.

वमि (wie eben) 1) f. (auch वमी) Erbrechen, Uebelkeit AK. 2, 6, 2, 6. H. 469. MED. m. 29. Suçr. 1, 119, 16. 137, 14. 201, 17. 263, 21. 2, 279, 2, 12. 428, 9, 12. 491, 13, 15. 19. 493, 6. Vgl. शतर्वामि (wohl Aufstossen). — 2) m. a) Feuer H. c. 167. MED. — b) धूर्त ÇABDAR. im ÇKD.

वमितव्य (wie eben) adj. auszubrechen, auszuspeien KULL. zu M. 11, 160.

वमिन् (wie eben) adj. auszubrechen —, auszuspeien p/legend P. 3, 2, 157. वम m. = वंश ÇABDAR. im ÇKD.

वम्माण N. pr. einer Gegend: °देश Verz. d. Oxf. H. 332, b, 11.

वम्मि 1) m. Ameise: पद्मन्युपित्तिका यद्यो श्रतिसर्पति RV. 8, 91, 21. 1, 51, 9. Häufiger वम्मी f. NAIGH. 3, 29. NIR. 3, 20. H. 1208. HALĀJ. 3, 23. वम्मीमि: पुत्रममुवो श्रद्धानम् RV. 4, 19, 9. VS. 37, 4. TBr. 1, 2, 1, 3. ÇAT. BR. 14, 1, 1, 8, 14. °कूर् n. Ameisenhaufen H. 971. HALĀJ. 3, 22. — 2) m. nach dem Comm. N. pr. eines Mannes RV. 1, 51, 9. 112, 15. 10, 99, 5. ein Liedverfasser Vamra Vaikhānasa wird zu 10, 99 angenommen. — Vermuthlich etymologisch verwandt mit वल्मीकि, मुव्मुत्ति und formica.

वम्मक m. Ameischen: वम्मकः पुडिमसुप्तम् र्व. 10, 99, 12. ein कृत्त्वनामन् NAIGH. 3, 2.

वप्, वैयते (गतौ) DHĀTUP. 14, 2. — वयति s. u. वा.

वय (von वा, वयति) nom. ag. f. वैयो Weberin: उषासुनक्ता वैयेव रपिकृते । तत्तुं तत्तुं सुवयती RV. 2, 3, 6. — Vgl. चतुर्वृप.

वयन n. nom. act. von वा, वयति Vop. 26, 171.

वयत् partic. praes. von वा, वयति; angeblich m. N. pr. eines Mannes SAM. zu RV. 7, 33, 2. — Vgl. वायत.

वयम् wir s. u. ग्रस्म.

1. वैयस् n. Geflügel, Vogel, namentlich kleinere Vögel AK. 3, 4, 30, 232. H. 1316. an. 2, 590. MBD. s. 34. HALĀJ. 2, 82. AV. 3, 21, 2. 6, 59, 1. श्रप्तस्त्रसति वये: 7, 96, 1. वैयासि दृक्षा पा विदुर्याश्च सर्वं पतुत्रिणः 8, 7, 24. 11, 1, 2. दृक्षा: सुपर्णा: शकुना वैयासि 24. 10, 8. 12, 1, 5. TS. 3, 1, 1, 1. पृथिवीवैयासि 5, 2, 5, 1, 3, 3, 2. वयो वा श्रिष्टिः 7, 6, 1. वय एवैनं कृत्वा सुवर्गं लोके ग्रीष्मति TBr. 2, 2, 6, 4, 3, 3, 2. निर्कृतेर्वा एतन्मुखं यद्यायासि यद्यक्तुनयः AIR. BR. 2, 15, 3, 31. ÇAT. BR. 1, 3, 4, 5, 3, 3, 4, 15, 4, 1, 2, 26. श्येनो ऽपाष्ठिका वयसो राजा 12, 7, 1, 6. ताक्ष्यो वैपश्यतो राजा तस्य वयासि विशः 13, 4, 3, 13. ÅCV. GRW. 3, 4, 1, 10, 9. KAUC. 29. 123. MCND. UP. 2, 1, 7. ADBH. BR. 6, 6. hierher zieht MAUDH. auch वृक्षद्वयः VS. 23, 11. fg. वयासि M. 3, 261. 6, 51. 10, 89. 11, 240. MBH. 6, 111, 13, 1020. 14, 1169.

2542. HARIV. 4940. R. 5, 15, 56. KĀM. NĪTIS. 7, 15. fg. RAGH. 2, 9. SPR. 2419. 2784. BHĀG. P. 1, 9, 44. 2, 1, 36. MĀRK. P. 26, 32. 28, 20. PĀNKĀR. 1, 14, 2. im comp. M. 11, 70. RAGH. 9, 53. — Vgl. विति.

2. वैयस् (von वी; vgl. वीति) n. Mahl, Essen, Speise NAIGH. 2, 7. वर्यं ते वय इन्द्रं प्रभरामहे RV. 2, 20, 1. वयो वृक्षायाश्चेष्ट 6, 13, 5. 1, 127, 8. गमनं इन्द्रं: साख्या वयश्च 178, 2. कस्ते भागो किं वयः 6, 22, 4. 8, 4, 9, 33, 7. स्वादेशाभिति वयसः 48, 1. ये घृते ये वा वयो मेदसा संस्कृति AV. 4, 27, 5.

3. वैयस् n. 1) Kraft, körperliche und geistige, Gesundheit; besonders häufig mit dem adj. वृक्तृ verbunden; mit धा verleihen, mit dat. oder loc. der Person: गुणानं इन्द्रं स्तुत्वते वयो धा: RV. 4, 17, 18. 5, 8, 5. 6, 40, 1. श्रद्धा ते वज्ञस्तन्वेद् वयो धात् 4. श्रविप्रे चिद्यो दधृत् 43, 2. 7, 38, 3. वृक्तृद्वयः शशमानेषु धैति 3, 18, 4. मरुतो वृक्तृवयो दधृते 5, 53, 1. 7, 36, 9. 9, 94, 4. 10, 93, 4. VS. 28, 14. mit करुः वयोऽप्यो वयः कृषुक्ति शर्चीमि: RV. 6, 44, 9. वयः कृषुवानस्तन्वेद् स्वायै 5, 4, 6. — उन्मा ममन्त् वृक्तृयोसा वयसा 2, 33, 6. वयासि जिन्व वृक्तृश्च die Kräfte 3, 3, 7. 7, 69, 4. 8, 76, 2. नि शत्रोः प्राप्य नि वयस्तिरः 9, 19, 7. श्रियस्तौ श्रभदद्यैमि: 10, 43, 8. संते शिशा-मि वृक्तृश्च वयासि 120, 5. चित्र 7, 43, 4. 9, 68, 10. उत्तम 2, 1, 12. 23, 10. युद्धयः 1, 111, 1. 10, 39, 8. परमापाय यद्यवः AV. 11, 1, 30. Macht: स वीरेभ्यः स नृभिर्नृ वयो धात् RV. 10, 68, 12. पूर्वं तिरश्च वयसा वृक्तृम् 2, 10, 4. VS. 18, 51 (= पूर्मेन MAHOB.). वृक्तृद्वया द्वि भानवे च देवायाम्यै 5, 16, 1. 43, 15. VS. 7, 22. पूर्णे पूर्णे वयसा चेकितानः RV. 6, 36, 5. — 2) Zeit der Kraft, jugendliches Alter; Altersstufe überh., Lebensjahre UGGVAL. zu UNIDIS. 4, 188. AK. 3, 4, 30, 232. H. 563. an. 2, 590. MED. s. 34. यावत्तावये प्रथमं समेयद्युस्तद्वा वयो पमराव्ये समानम् AV. 12, 3, 1. श्रव्याभियो वय उत्तरवत् 47. पष्ठौलीमतर्वती द्यात्सा हिं सर्वाणि वयासि यद्वत्सं विभर्ति तेन वत्सा यद्वत्सतरी तेन वयो यत्परं वय श्राप्ते तेन स्वचिरा er gebe eine trächtige Kalbin, denn sie repräsentiert sämtliche Altersstufen: indem sie ein Kalb trägt, das Kalb; sofern sie eine Kalbin ist, die Jugend; weil sie selbst auf einer höheren Altersstufe steht, kann sie für alt gelten, KĀTH. 11, 2; vgl. TBR. 3, 12, 5, 9, wozu aus APASTAMBA angeführt wird: एक्कृत्यनप्रभृत्या पञ्चकृत्यनेभ्यो वयासि d. h. von einem Jahre an bis zu fünf vertheilen sich die Altersstufen (der Thiere). सर्वाणि वयासि द्यात् Thiere jeden Alters KĀTH. a. o. पद्मन्यो वयसा वीर्यं तद्देवनदुर्योर्धाम ÇAT. BR. 3, 1, 2, 21. Hieran scheint sich die Redensart वयासि प्रबृक्ति 3, 3, 3. KĀTH. ÇR. 7, 8, 13 zu schliessen, wo das Wort, wie man aus der Antwort entnehmen kann, allgemein gebraucht wird für Stufe, Art überhaupt: sage an die Sorten (welche du als Kaufpreis geben willst). वयसे वयसे नमः: jedem Alter PĀR. GRW. 1, 2. गृष्टकृति वयसः संस्थाम् so v. a. सर्वमपुरेति ÇAT. BR. 11, 2, 5, 28. 12, 9, 1, 11. त्रिधा विकृतं पुरुषस्य वयः 8. — बालमप्राप्तवयसमज्ञातव्यज्ञाकृतिम् unerwachsen MBH. 1, 6136. वयसि प्राप्ते 3, 2082. ऊठवयस् BHĀG. P. 4, 9, 66. द्रव्येण संपन्ना वयसा च MBH. 3, 10026. SPR. 703. 2724. BHĀG. P. 3, 21, 27. 9, 3, 11. fg. वयसि स्त्यितः 11, 28, 41. श्रतिक्रान्तेन वयसा MBH. 3, 1622. श्रतिक्रान्तः adj. R. 2, 58, 20. वयो गतम् RĀGA-TAR. 3, 373. गतः adj. SPR. 813. वयोगते wenn die Jugend dahin ist 1610. गवर 1974. वयसि निर्गते R. Gor. 2, 20, 30. विगतं वयः BHĀG. P. 4, 13, 20. गतितः adj. RAGH. 3, 70. वयसः पतमानस्य (प्रवामानस्य v. l.) SPR. 2723. वयसः स्थापनं (vgl. वयः स्थापन) कुर्यात् Erhaltung der Jugend Suçr. 1, 167, 8. न वृत्तु वयस्तेजसो